

๑๔๗

ชาติสุดท้าย

ยายมาคิดว่า ในอดีตชาติใดชาติหนึ่ง เราคงเคย
ทำสิ่งที่ไม่ดีไว้ แล้วถูกพญามารบังคับให้มีผลมาถึงปัจจุบัน
ทำให้ตกเป็นบ่าวเป็นทาสพญามาร ถูกเขาสับเข่าโขกเอา
อย่างนี้ ที่เขาใช้ให้ไปทำไม่ดีนั้นนะ เขาสับเข่าโขกเอาละ
เมื่อรู้แล้วว่า ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ตั้งแต่นี้ไป
ต้องพยายามทำความดีให้มาก ทำความดีให้มากที่สุดเท่า
ที่จะทำได้ ทำดีให้สุดชีวิตเชียว เพราะเดี๋ยวก็วันเดี๋ยวก็คืน
ผ่านไปเร็ว ต้องพยายามทำดีเข้าไว้มาก ๆ จะได้หลุดจาก
การเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร

ชาติหน้าถึงว่าจะไม่ชนะเขาทีเดียว แต่ก็ขออย่า
ให้เป็นบ่าวเป็นทาสเขาเลย จะได้มีโอกาสสร้างความดี
มาก ๆ

เมื่อใดที่เรารู้ว่า เราทำไม่ดี ถูกเขาหลอกใช้สอย
เอาแล้ว ก็ตั้งต้นใหม่ว่า ต่อแต่นี้ไปจะต้องไม่ประมาท
พยายามทำความดีให้มาก ไม่ท้อแท้ท้อถอย

อย่างโบราณเขาว่า

สืตินยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง สองขาโตได้
มันก็ชวนเซไปบ้าง

นี่มันเป็นธรรมดา พลาดไป ชวนเซไป ก็ตั้งหลักใหม่ ทำความดีให้มาก ๆ ล้มแล้วก็ตั้งต้นใหม่ ไม่ยอมท้อถอย คิดว่าเหลือเวลาอยู่ในโลกไม่มากเท่าไร มีโอกาสทำดีได้เท่าไร ก็ต้องทำให้มากเข้าไว้ ภพชาติต่อไปจะได้ไม่ต้องตกเป็นบ่าวเป็นทาสเขาอีก

ถ้าภพชาตินี้เอาชนะได้ ต่อไปก็ชนะทุกภพทุกชาติ ภพชาตินี้จึงสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นจะต้องอดทนและอดกลั้นให้เป็นพิเศษ ต้องมีสติ มีปัญญา ต้องไม่ประมาท ต้องมีความบริสุทธิ์

ทำความดีในภพชาติสุดท้ายนี้ให้ดีที่สุด ที่ไม่ดีอย่าให้มีติดตัวไปได้ ต้องเอาชนะให้ได้ตั้งแต่เดี๋ยวนี้ จะได้ชนะไปจนกระทั่งหมดลมหายใจ

เราทุ่มตัวมาขนาดนี้แล้ว ต้องทำให้ได้

สู้ก็ตาย ไม่สู้ก็ตาย สู้ยังมีโอกาสชนะ

แต่ถ้าไม่สู้ก็แพ้สถานเดียว

เรื่องอะไรจะยอมตายเปล่า

เราเกิดมาเพื่อจะปราบเขา (มาร)

ไม่ใช่ให้เขามาปราบเรา

๒๐ สิงหาคม ๒๕๒๕